

та на сѣдѣ (тѣжи та). Но дѣше, дойде време; затѣчи са, повѣрзай, сѣсз вѣрѣ викай: сгрѣшихъ, господи, сгрѣшихъ ти, но знаѣ, человекѣколюбче, твоѣ-тѣ милость; пастирьѣ добрый, недѣи ма отлажча отъ онѣзи, дѣто стоѣтъ отъ дѣсна странѣ, заради голѣмѣ-тѣ си милость.“

Тѣи и на утренный-а канонѣ вика Тодорѣ Стѣдѣтъ: „Боже, кога дойдешъ сѣ хилады ангелскѣ небеснѣ войскѣ, удостой и мене, злочестаго, да та посреѣнѣ, Христе, на облацы-тѣ.“

„Кога седнешъ въ плачѣкнѣ-тѣ долину на мѣсто-то, кое-то избѣрешъ, многомилостивый, да направиши праведный-а сѣдѣ, недѣи открива мои-тѣ тайны нито ма засрамай предъ ангелы-тѣ, ами ма сѣжали Боже и ма помилѣи.“

Мѣдро сѣ уредили скети-тѣ отцы, да са споманѣва това второ страшно пришествіе подирѣ пѣлны-тѣ сѣ утѣхѣ причити за Митарѣ и изгѣбенный сынѣ, за да не бы нѣкой, като види, че е Богѣ милостивѣ кѣмѣ человекѣ, станалѣ немаренѣ, и да не бы рекалѣ: „Богѣ любѣ человекѣцы-тѣ, и азѣ макарѣ кога да са покаѣ, той ще ма помилѣва. Тѣ ны плашѣтъ сѣсз онова, кое-то ны чака, зашто сѣ ради да накаратѣ немарны-тѣ, да не гледатѣ само любовѣ-тѣ божіѣ кѣмѣ человекѣ, ами да видѣтъ и това, че е Богѣ и праведенѣ сѣдѣ, който плаѣ сѣкимѣ спорѣдѣ работы-тѣ мѣ.“

Подирѣ тойзи голѣмый споманѣ на страшный сѣдѣ дохожда предъ самый постѣ сирна-та недѣла, коѣ-то е като начало на очищеніе-то, и коѣ-то,